

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי יוסף וולטוך ב"ר שמחה בונים זצוק"ל זצ"ל
וכל מי שנהרג באסון ל"ג בעומר בהר מירון זצ"ל
ולרפואת הפצועים באסון

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

בכל הכלים מקדשים - בין של עץ בין של
עצם בין של זכוכית, ואפילו בכלי גללים
דלא חשיבי כלי לענין טומאה לא מדברי
תורה ולא מדברי סופרים, דכתיב מים
חיים אל כלי ולא כתיב אל הכלי.
מחץ - כלי גדול של חרס שקורין בערבי
אלמחגי"ר. ובקצה האחד ממנו עשוי
כדמות בית יד והוא שולי המחץ. כך פירש
הרמב"ם.

ואין מזין אלא בכלי - כלומר, שצריך
שיהיו המים בכלי בשעת ההזאה.

אין מצילין - כל מה שבתוכה מטומאת
אוהל המת ע"י צמיד פתיל, אלא כלים.

שאין מצילין מאויר כלי חרס אלא
כלים - שאם יפול שרץ באויר כלי חרס,
טמא כל מה שבתוכו אף על פי שלא נגע
בהן, חוץ מכלים שאין מיטמאין מאויר
כלי חרס, דכתיב (ויקרא י"א) כל אשר
בתוכו יטמא מכל האוכל אשר יאכל,
אוכלים ומשקין מיטמאין מאויר כלי חרס,
ואין כלים מיטמאין מאויר כלי חרס.

שאין מצילין - כמו ואין מצילין, דוגמתו
בריש פרק קמא דביצה שאפר כירה מוכן
הוא, ואמר רבה בגמרא (דף ח"ה) הכי
קאמר, ואפר כירה מוכן הוא.

בְּכָל הַפְּלִים מְקַדְּשִׁים מי חטאת, בין שהם עשויים מעץ, או מעצמות, או מזכוכית,
אֲפֵלוּ מקדשים **בְּכָלִי גְּלָלִים** כלים שנעשו מגללי בקר, וכן מקדשים **בְּכָלִי אֲבָנִים**,
וּבְכָלִי אֲדָמָה שאע"פ שלענין קבלת טומאה אין הם נחשבים כלים, מכל מקום לענין קידוש
מי חטאת נחשבים הם ככלים, לפי שנאמר: "ונתן עליו מים חיים אל כליו", ומכאן משמע, כל
כלי שהוא, שהרי לא כתוב 'אל הכלי'. **וּבִסְפִינָה מְקַדְּשִׁין בָּהּ** אע"פ שאינה נחשבת ככלי
לענין קבלת טומאה, או שבאה המשנה ללמד שאע"פ שבהמשך נלמד (ט, ו) 'מי חטאת ואפר
חטאת לא יעבירם בנהר ובספינה', מכל מקום מקדשים בספינה. **אֵין מְקַדְּשִׁין** מי חטאת
לֹא בְּדַפְנוֹת הַפְּלִים בדפנות שנשארו מכלים שנשברו, אע"פ שבאותם הדפנות יש בית
קיבול, **וְלֹא בְּשׁוּלֵי הַמַּחֵץ** 'מחץ' הוא כד גדול ששואבים בו מים, ובשוליו יש כעין ידית
שיש בה בית קיבול, ובאה המשנה ללמד שאין מקדשים באותו בית הקיבול שנמצא בשולי
המחץ, **וְלֹא בְּמַגּוּפַת הַחֶבֶת** היינו שאין מקדשים בשקע הידית של מכסה החבית, ששם
מכניסים את האצבע כדי לאחוז במכסה החבית, אע"פ שיש שם בית קיבול, **וְלֹא בְּחַפְנָיו**
בתוך ידיו של אדם, והטעם הוא: **מִפְּנֵי שְׁאֵין מְמַלְאִין** מים לקידוש **וְאֵין מְקַדְּשִׁין** מי
חטאת **וְאֵין מְזִין מִי חֲטָאת, אֶלָּא בְּפָלִי** כלומר שגם בשעת ההזאה צריך שיהיו המים
בכלי, וכל אלו שנימנו לעיל אינם נחשבים כלים. **אֵין מְצִילִין בְּצָמִיד פְּתִיל אֶלָּא פְּלִים**
כלומר כלי חרס שאינם מקבלים טומאה מצידם החיצוני (מגבס), או כלים אחרים שאינם
מקבלים טומאה כלל, אם יש עליהם צמיד פתיל הרי הם מצילים על מה שבתוכם מלהיטמא
באוהל המת, אבל כל שאין עליו תורת כלי, אינו מציל אף אם יש עליו צמיד פתיל, **שְׁאֵין**
מְצִילִים כמו ואין מצילים **מִיַּד פְּלִי חֲרָס אֶלָּא פְּלִים** היינו שאם כלי נתון בתוך תנור
של חרס, וכגון שפיו של הכלי שבתוך התנור, נמצא מעל ומחוץ לפתח התנור, ויש שרץ בתוך
התנור, והיו אוכלים בתוך הכלי, הרי הכלי מציל על האוכלים שבתוכו מלהיטמא באויר התנור,
משום שכתוב בכלי חרס טמא: "כל אשר בתוכו יטמא", ומכאן למדו בתוכו ולא בתוך תוכו,
היינו שנטמא רק מה שנמצא בתוך התנור ולא מה שנמצא בתוך כלי שנמצא בתוך התנור, ובאה
המשנה ללמד שאין מצילים מלהיטמא באויר כלי חרס משום 'תוך תוכו' אלא כלים, אבל כל
שאינו נחשב ככלי, אינו מציל מיד כלי חרס משום תוך תוכו (פיסקה זו מופיעה גם במסכת כלים

ח, ג).

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

משנתנו ממשיעה לעסוק באילו דברים ניתן לקדש את מי החטאת.

רבינו עובדיה מברטנורא

ביצת היוצרים – כל כלי שמתחיל יוצר חרס לעשות עושה תחילה החומר עגול כצורת ביצה ועושה לו בית קיבול. **כשרה** – לקדש בו מי חטאת. **ורבי יוסי פוסל** – דלא חשיב ליה כלי. ואין הלכה כרבי יוסי. **ביצת התרנגולת** – קליפתה החיצונה. **וחכמים פוסלים** – שאינה חשובה כלי. והלכה כחכמים.

ביצת היוצרים לפני שהאומן מתחיל ליצור את כלי החרס הוא מגלגל את החומר (חימר) לצורת ביצה, ועושה בה באמצע שקע שמהווה בית קיבול, ובאה המשנה ללמד – שאם קידש בכלי זה **פְּשֵׁרָה** היינו שמותר לקדש בכלי זה את מי החטאת, לפי שהיא נחשבת ככלי **רְבִי יוֹסִי - פּוֹסֵל** שלדעת רבי יוסי היא איננה נחשבת ככלי, הואיל ועדיין לא נגמרה עשייתה. קליפת **ביצת התרנגולת** היינו שעשה חור בקליפת הביצה ורוקן את תוכנה - **רְבִי מְאִיר וְרְבִי יְהוּדָה - מְכַשְׁרִין** לקדש בה מי חטאת **וְחֲכָמִים - פּוֹסְלִין** שכן לדעת חכמים אין הקליפה נחשבת לכלי.